

[Ministeren for skatter og afgifter]

blev i denne forbindelse anført, at begrænsningen i tabsfradraget måtte ses i sammenhæng med, at beskatningen af tilsvarende fortjenester blev lempet på forskellig måde.

Det er vel ikke usandsynligt, at den regel om tabsfradrag, som ligger i det fremsatte forslag, kan give anledning til misbrug i enkelte situationer, men jeg synes, det er rimeligt, at man ikke lovgiver for misbrugenes skyld, men således, at langt den største del af de personer, loven vedrører, kan leve med loven uden alt for meget besvær. En meget stor del af de misbrug, der kan forekomme, vil kunne tilsidesættes ligningsmæssigt.

Det er i denne forbindelse helt afgørende, at opgørelse af fortjeneste og tab efter den metode, der er fastlagt i lovforslaget – altså efter gennemsnitsmetoden og ikke som for de almindelige aktier efter aktie-for-aktie-metoden – ikke giver hovedaktionærerne nogen mulighed for at skabe kunstige, konstruerede tab.

Når jeg i det hele taget foreslår en udvidelse af tabsfradragene, skyldes det, som det rigtigt er anført af nogle, at denne lov er et led i regeringens erhvervsfremmende foranstaltninger. Det gælder om at få risikovillig kapital til erhvervslivet. Det gælder om at få sat ting i gang på en sådan måde, at der skabes produktion og arbejdspladser. Netop ved at lave et tabsfradrag tilskynder man til iværksættelse af nye aktiviteter gennem oprettelse af et selskab.

Dette hensyn taler altså ikke alene for, at et eventuelt tab skal kunne fradrages i den almindelige indkomst, men også for, at fradrag for tab ikke skal aftrappes. Jeg anerkender, at vi derved har givet afkald på den symmetri, som i en vis periode har været moderne i dansk skattelovgivning, men der er noget ulogisk i at aftrappe et tab, for det vil sige, at hvis man har et selskab, som viser tab, så vil ejeren blive fristet til at lukke selskabet, så længe tabet kan fradrages 100 pct. Det kan ikke være i nogens interesse. Det må være i alles interesse, at man forsøger, om man kan få virksomheden til at gå, uden at den skattemæssige værdi af tabet kunstigt nedsættes.

Der blev også rettet indsigelser imod, at selskaber udgår af hovedaktionærreglen. Hovedsynspunktet bag det forslag, der er fremsat, er, at det er fundet rimeligt at betragte moder- og datterselskaber under ét. I det om-

fang et moderselskab sælger aktier i et datterselskab med skattefri fortjeneste, vil denne fortjeneste påvirke moderselskabets indre værdi og dermed kursen på moderselskabets aktier. Hvis de midler, der således tilgår moderselskabet skattefrit, videreudbetales til aktionærer i dette selskab, vil der ske indkomstbeskatning hos aktionærerne enten i form af udbytteskat, som indkomstbeskatning af direktørløn eller som beskatning af aktieavancer. Staten mister altså ikke nogen skatteindtægter på denne måde, og forslaget ophæver den nuværende kædebeskatning og er altså en klar forenkling.

Endvidere vil jeg gerne tilføje, at et moderselskab, som er hovedaktionær i et datterselskab, allerede som følge af andre regler i dag har mulighed for skattefrit at frigøre de midler, der er opsamlet i datterselskabet. Dette kan ske enten gennem udlodning af skattefrie udbytter eller ved skattefri afståelse af aktier i datterselskabet.

Hr. Lykkeitoft tror endelig ikke på visdommen i, at de nye regler først skal have virkning fra 1. januar 1984, idet han ikke kan se, hvorfor de, der kan udnytte svaghederne i de nuværende regler, skal have frist helt til nytår.

Til dette vil jeg sige, at de foreslåede regler på visse punkter medfører en skærpelse af beskatningen. Vi ophæver 9 procents fradraget og 125.000 kroners fradraget samt beløbsbegrænsningen for 1 procents reglen. Ved udskydelse af ikrafttrædelsen til 1. januar 1984 får hovedaktionærerne mulighed for at indrette sig på overgangen til de nye regler. Der bliver altså ikke lovgivet med tilbagevirkende kraft. Den ikrafttrædelsesbestemmelse, som står i lovforslaget, svarer i øvrigt til den fremgangsmåde, som blev anvendt af hr. Lykkeitoft, da de nuværende regler blev indført i sommeren 1981. Dengang fik skattepligtige med tabsaktier mulighed for at indrette sig på de kommende regler.

Hr. Lykkeitoft foreslår endvidere, at aftrappingen af fortjenesten skal ske i et langsommere tempo end foreslået. Ja, man kan altid diskutere, hvorvidt syv år er hurtigt eller langsomt. Syv år er i denne forbindelse ikke noget helligt tal, men når vi har lagt os på syv års reglen, skyldes det simpelt hen, at det er det åremål, vi også finder i loven om beskatning af avancer på fast ejendom. Det gør